

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ετήσια φράγκα 20
Εξαμηνος 12

Αί συνδρομαί πέμπονται εις διεθνείς ταχυδρ. επιταγὰς καὶ γραμμάτια τῆς βουλγ. τραπεζῆς δι' ἐπιστολὴς ἐπὶ συστάσει.

Τὰ γραφεῖα τῆς «Ὀδησσοῦ» ἐν τῇ Ἀ. τμήματι Ἀριθ. 535.

ΟΔΗΣΣΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Εν τῇ τετάρτῃ σελίδι ὁ στίχο διὰ χαρακτῆρων τῶν δώδεκα στιγμῶν τιμᾶται ΕΝΟΣ ΛΕΒΟΥ

Διὰ διαρκείας ἀγγελίας γίνοντα ἰδιαίτεροι συμφωνοῖται

Τὰ πρὸς τὴν «Ὀδησσοῦ» ἀποστέλλόμενα χειρόγραφα δηλοῦντα τὸν τόπον τῆς προελεύσεως καὶ ὄντα ἐνυπόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται, τὰ δὲ μὴ τοιαῦτα δὲν λαμβάνονται ὅν' ὄψει.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΟΝΟΝΤΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Χ. Α. ΔΑΜΠΡΙΔΗΣ

ΤΑ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΙΜΩΝΤΑΙ ΛΕΒΟΥ.

Ἀπευθυντέον: A la direction du Journal «Ὀδησσοῦ».

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ 20 ΕΚΑΤΟΣΤΩΝ

ΦΥΛΛΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘ. ΕΤΟΥΣ ΤΙΜΑΤΑΙ 5 ΛΕΒΩΝ

ΕΚ ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΕΩΣ

(Ἰδιαίτερα ἀνταπόκρισις «Ὀδησσοῦ»)

Εν Φιλίππουπόλει 19 9bris 1893.

Πολλάκις ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς «Ὀδησσοῦ» ἐξηνέχθη ἡ σωτήριος καὶ παρήγορος ἐκείνη ρήτρα, καθ' ἣν ἡ ὑπαρξίς τῶν Ἑλληνικῶν ἐν Βουλγαρίᾳ κοινοτήτων ἐξαρτᾶται πρατίστας ἐκ τῆς ἐν διηνεκεῖ ἀλληλουχίας καὶ εἰρᾷ συμπράξεως ἀπάντων τῶν ἀποτελούντων τὰς Κοινοτήτας μελῶν ἐν τῇ συνδέσμῳ τῆς ἐνότητος καὶ ὁμονοίας. Τὴν ιδέαν ταύτην ἐκύρωσαν αὐτὰ τὰ πράγματα, ὑπαγορεύουσιν δ' ἐτι μᾶλλον σήμερον αἱ περιστάσεις ἐκάστῳ ἐξ ἡμῶν, συντρέχουσι δὲ οὐκ ὀλίγον καὶ αἱ ἐκ τῶν θεσμῶν τῶν συνταγματικῶν κρατῶν ἀπορρέουσαι ἐλευθερίαι, ὑπ' ὧν πηδαλιουχεῖται καὶ τὸ ἡμέτερον Κράτος.

Δυστυχῶς τὴν ἀλήθειαν ταύτην ἡ δὲν δυνάμεθα, ἡ δὲν θέλομεν νάναγνωρίσωμεν. Ὁ σάραξ τοῦ πατριασμοῦ, αὐτὸ τὸ πρῶτιστον πρὸ γονικὸν δῶρον διοῦ διακρινόμεθα τῶν ἄλλων ἐν τῇ ὑψηλῇ ἐθνῶν, κατατρώγει ἀενάως κατὰ μικρὸν τὰ θεμέλια τῶν κοινοτικῶν ἡμῶν οἰκοδομημάτων, ἀκριβῶς δὲ ἐκεῖνοι, οἵτινες ὤφειλον νὰ ὑποβαστάζωσιν αὐτὰ αὐτοὶ ἴσα ἴσα χρησιμεύουσιν οἱ ὑπονομεῖς αὐτῶν χάριν ψωραλέας μικροφιλότητις ἥτις κατ' ἐπίφασιν μὲν δύναται νὰ ὀνομασθῇ τοιαύτη συμφῶνως τῇ πορῇ τῶν πραγμάτων, καὶ οὐσίαν ὅμως χάριν ἰδιοτελείας ἥτις τείνει νὰ ἐπιπύρῃ τὴν πάντεσσι ἡμῶν ὡς Κοινοτήτων μαρσπόν. Αὕτη εἶναι ἀλήθεια ἀναμφισβήτητος διότι οἱ πρωτοστατοῦντες τῶν κοινοτικῶν ἡμῶν πραγμάτων ἢ ὡς αὐτοὶ ἀρέσκονται νὰ λέγωσιν, οἱ κυρίαρχοι τῶν αὐτῶν ἐξακολουθοῦσιν νὰ τρέφωσιν τὰς μεσαιωνικὰς ἐκείνας τοῦ δεσποτισμοῦ ιδέας τῆς παναρχαίας ἐποχῆς, ἐποχῆς καθ' ἣν κατὰ τὴν κοινὴν παροιμίαν «ἐδεναντὰ σκυλιὰ μέτ' ἀλοκάνακα!»

Καὶ τῇ ὄντι ἀρχίσате ἀπὸ τὴν Κοινότητα Βάρνης, ἔλθετε εἰς Ἀγχιάλον, μεταβίητε εἰς Σαζούπολιν ἥτις, ἂν ἀγαπάτε, ἐπ' ἐσχάτων κατήντησε τόσῳ γνωστῇ ἐν τῇ τύπῳ ὅσῳ οὐδεμία ἄλλη τῶν ἑλληνικῶν παρ' ἡμῖν κοινοτήτων, καὶ τέλος καταλήξατε εἰς Φιλίππουπολιν αὐτὸ τὸ δῆθεν κέντρον θεωρούμενον τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς ἐθνικῆς ἀναπτύξεως ἐν Βουλ-

γαρίᾳ καὶ θὰ ἴδητε μετ' ἐθνικῆς αἰσχύνης ὅτι ὑφίσταται ἐν ἀπάσῃ, ὡς μὴ ὤφειλε, κοινοτικὰ ζήτήματα, ἅτινα τὴν ἀρχὴν τῶν ἐχουσι παρὰ τῶν Ἀρχιερέων, καθὼς τοῦλάχιστον λέγουσιν οἱ ἀντιπρονοῦντες. Δικαίως ἢ ἀδίκως ἐπιρρίπτεται ἡ εὐθύνη ἅπασα τοῖς Ἀρχιερεῦσιν, ἀγνοῶ, ἐν τούτοις εἶναι ἀληθές ὅτι καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς μας ὀρεῖλουσι σήμερον νὰ ὡσι σύγχρονοι οὐμόνον ἐαυτῶν ἀλλὰ καὶ τῶν περιστάσεων αἰτινες περικυκλοῦσιν αὐτοὺς, νὰ χρησιμεύωσι δὲ αὐτοὶ πρῶτοι βάσις καὶ ὑπογραμμὸς πρὸς συντήρησιν καὶ περισώσιν τῆς ὅλοῦ ἐκλονιζομένης ἡθικῆς ἐνεκεν τῆς πάντοθεν καταπλημμυρούσης ἡμῶν ιδέας τοῦ κοσμοπολιτισμοῦ ἢ ἀτομισμοῦ, τοῦ δημιουργοῦντος τὸν ὑλισμὸν καὶ τὰ συμπαρομαρτοῦντα αὐτῷ σωματικά πάθη ἀποξηραίνοντος δὲ τὴν πηγὴν τοῦ ἐθνισμοῦ ἐν τῇ συνειδήσει τῶν λαῶν. Οἱ Ἀρχιερεῖς σήμερον ὑπερποτε ἄλλοτε ὀρεῖλουσι νὰ κατανοήσωσιν, ὅτι παρηλθεν ἡ ἐποχὴ τῆς φανερῆς ἡθικῆς πονηρίας, ἥτις ἐδικαιολόγει καὶ ἡνεῖχετο τὰ ἐπιθετὰ δεσποτῆς κυρίαρχος, ὑπέριμος, καὶ ἔξαρχος, ἅτινα καὶ σήμερον ἐν ἀνατέλλοντι εἰκοσιᾷ αἰῶνι οἱ πολλοὶ τῶν σεπτῶν Ἱεραρχῶν μας ζητοῦσι νὰ ἐφαρμόσωσι κατὰ γράμμα, καὶ ὅτι αἱ σημεριναὶ περιστάσεις ἀπαιτοῦσι ριζικὴν μεταβολὴν κυβερνητικοῦ συστήματος κατὰ πάντα ὁλεθρίου τῇ ἐθνισμῷ ἡμῶν ἀποθάντος καὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν κατὰπτωσιν τοῦ πατριωτικοῦ συναισθήματος συντελέσαντος.

Τὸ ἐν Φιλίππουπόλει ὑφιστάμενον κοινοτικὸν ζήτημα ἔρθασεν, ὡς μὴ ὤφειλε, εἰς σημεῖον τοιούτου, ὥστε ἀπειλεῖ νὰ διαταρᾷ αὐτὰ τὰ νεῦρα τῆς Κοινοτήτος, ἂν μὴ οἱ ἐν Φιλίππουπόλει ἀρμόδιοι κατανοήσωσιν ἅρ' ἐνὸς τὴν ἀπόλυτον ἀνάγκην τοῦ συμβιβασμοῦ καὶ τῆς συμπράξεως, κατὰ μέρος τιθέμενοι τὰς ἐκ μικροφιλοτιμιῶν πηγάζουσας ἐριδασκαί κενοδοξίας αὐτὰ τὰ αἰσχρὰ ἐλατήρια ἀφ' ὧν ὀρμῶνται δημιουργοὶ καὶ φίλοι τῶν διαρρέσεων τίς οἶδε, τίνων ἐνεκεν ὑλικῶν λόγων, τὸ δὲ Πατριαρχεῖον, αὐτὴ ἡ ἀνωτάτη Ἀρχὴ καὶ βάσις τῆς ὀρθοδοξίας ἂν ἐξακολουθῇ ἅρ' ἐτέρου κωφεῖον εἰς τὰς τόσας διαμαρτηρίας αἰτινες κείνται παρ' αὐτῷ ἐξ ἐκατέρων τῶν μερίδων, ὁποῖαν κώφευσιν οἱ ὑ-

πὸ τὴν πνευματικὴ αὐτοῦ δικαιοδοσίαν Φιλίππουπολίται θεωροῦσι, καὶ πολὺ δικαίως, ὡς τὴν ἐσχάτην περιρρόνησιν!

Τὶ ἐπράξε τὸ Πατριαρχεῖον σχετικῶς τῶν τόσων ἐν τῇ τύπῳ δημοσιεύσεων κατὰ τοῦ μητροπολίτου Σαζούπολεως Παρθενίου τῇ μητροπολιτικῇ ἀπρονοσίᾳ τοῦ ὁποῖου λυμᾶνεται τὴν ἐκεί κοινότητα ὁ κομματισμός; Τὶ ἐπράξεν ἡ Ἀγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος περὶ τῆς Μητροπόλεως Μεσημβρίας ἥτις εἰς τοσαύτην τερηλθεν ἐκκλησιαστικὴν ἀσυναξίαν ὥστε εἶνε θαῦμα πῶς ἡ Κοινότης ἀνέχεται ἐπὶ ὑτέρῳ Ἀρχιερεῖ ὅστις καίτοι εἰς τὸ χεῖλος τοῦ τάφου οὐδὲν ἄλλο σκέπτεται ἢ τὴν κυθυστερουμένην αὐτοῦ ἐπιχορήγησιν ἐκ χιλιάδων γροσίων ἡ ἀδιάφορον ἂν αἱ ἐκκλησιαί μαραίνονται καὶ φθίνουσιν; Τὶ θὰ πράξῃ τὸ Πατριαρχεῖον ἂν ὁ παροξυσμὸς τῆς διχονοίας καὶ τοῦ κομματισμοῦ φέρῃ τοὺς Φιλίππουπολίτας εἰς τὸν ἀπραγματοποιήσωσιν ὅτι ἀπὸ στόματος εἰς στόμα ἐν μέσαις ὁδοῖς κοινολογεῖται, οὐ αἱ συνέπειαι ἀνυπολόγιστοι ἐξοῦσι τὴν ἐθνικὴν βλάβην;...

Ἡμεῖς ἅπλοῖ χρονογράφοι, ἐφρεστώντες τὴν προσοχὴν τῆς Εκκλησίας ἐπὶ τῶν ζωτικωτάτων τοῦς των θεμάτων, καὶ προτρέποντες τοὺς προϊσταμένους τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ μητροπόλεων νὰ σκπθῶσιν ὡρὶμως ἐπὶ τῆς ἐκρύπτου καταστάσεως τῶν ὑπ' αὐτοὺς κοινοτήτων, παροτρύνομεν καὶ τοὺς διέποντας κατὰ μέρος τὰ κοινοκὰ ἡμῶν πράγματα τοὺς καὶ πρωτίστως περὶ τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος αὐτῶν ἐνδιαφερομένους, ὅπως συναισθανθῶσι τὰ ἐκ τῆς διαίρεσεως ἀνυπολόγιστα κακὰ, καὶ ἐπισπεύσωσι τὴν θεραπείαν αὐτῶν ἵνα μὴ ὑπέχωσιν ἐν τῇ μέλλοντι μεγάλῃ τὴν εὐθύνην.

Σ.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

ΤΟ ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

Ὁ κ. Κασμίρ Πιερίε θὰ λάβῃ τὴν πρωθυπουργίαν καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν. Ὁ κ. Ραυνάλ τῶν ἐσωτερικῶν. Ὁ κ. Βερδὼ τῶν οἰκονομικῶν. Ὁ κ. Σπουλλερ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως. Ὁ κ. Δουδουστ τῆς δικαιοσύνης. Ὁ

στρατηγὸς Μερσιὲ τῶν στρατιωτικῶν. Ὁ ναύαρχος Λεφῆρ τῶν ναυτικῶν. Ὁ κ. Μαρτὺ, τοῦ ἐμπορίου. Ὁ κ. Βιζέρ τῆς γεωργίας. Ὁ κ. Ζοννάρ τῶν δημοσίων ἔργων. Ὁ Δελκάς ὑφυπουργὸς τῶν ἀπουκίων.

Αἱ δημοτικαὶ ἐφημερίδες αἱ μετριοπαθεῖς καὶ αἱ συντηρητικαὶ ὑπεδέξαντο εὐνοικῶς τὸ ὑπουργεῖον Πιερίε. Αἱ ριζοσπαστικαὶ ἐφημερίδες λέγουσιν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον εἶναι ἀντιδραστικὸν καὶ συγκαίρουσιν ἀλλήλαις ἐπὶ τῇ ὅτι δὲν ὑπάρχει εἰς τὸ ἐξῆς ἀβεβαιότης. Οἱ νέοι ὑπουργοὶ ἀπεφάσισαν νὰ δεχθῶσι τὴν ἄμεσον συζήτησιν πάσης ἐπερωτήσεως, εὐθὺς ὡς αὕτη ἤθελεν ὑποβληθῇ τῇ βουλῇ.

Ἀρθρον τοῦ «Φιγαρώ» πιθανῶς ἐμπνευσθὲν ἐκ τῶν Ἡλυσιῶν δηλοῖ ὡς ψευδὴ τὴν εἰδησιν κατὰ τὸ κ. Καρνὼ εὐθύνεται διὰ τὴν ὑπουργικὴν κρίσιν, ὡς ἐπιμείνας εἰς τὴν ἐν τῇ ὑπουργείῳ διατήρησιν τῶν ριζοσπαστῶν. Ανακριβὲς ἐπίσης ὅτι ὁ κ. Καρνὼ ἠθέλησε νὰ ἐπιφορτίσῃ τὸν κ. Κασμίρ Πιερίε διὰ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ ὑπουργείου ἵνα μὴ ἔχῃ αὐτὸν διαγωνιστὴν ἐν τῇ ἐκλογῇ τοῦ προέδρου τῆς Δημοκρατίας. Ὁ κ. Καρνὼ ἠγαγκάσθη μετὰ τὴν ἄρνησιν τοῦ κ. Δουβουὴ νὰ προσκαλέσῃ τὸν κ. Κασμίρ Πιερίε.

* *

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Ἀξία λόγου ὤθησις παρατηρεῖται ἐσχάτως εἰς τὰ μηχανουργεῖα Πειραιῶς. Ὅλα τα μηχανοστάσια τῆς πόλεως ταύτης ἐργάζονται νυχθημερον διὰ νὰ προλάβουν τὰς παραγγελίας των, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ τῆς Ἀνατολῆς. Μᾶς ἐλεγεν μ' ἐκπληξίν του μάλιστα, ἀντιπρόσωπος Μηχανουργείου τινὸς ἐκ Πειραιῶς ὅτι οὐδέποτε ἄλλοτε ἐνθυμεῖται τόσῃν πληθῶραν ἐργασίας μηχανουργικῆς ὅσον κατὰ τὸ ἐρετεινὸν ἔτος. Οἱ ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἰδίως ὁμογενεῖς προτιμοῦν τὸν Πειραιᾶ διὰ τὰς προμηθείας ἐλαιοπιεστηρίων, μηχανῶν λεβήτων καὶ ἄλλων μηχανημάτων, διὰ τὴν στερεότητα καὶ ἀκριβεῖαν αὐτῶν. Ὁ βιομηχανικὸς αὐτὸς κλάδος εἰς τὸν Πειραιᾶ παραλλήλως προοδεύων μετὰ τὰς ἄλλας βιομηχανίας. Καὶ ποῦ νὰ ἔχομεν τὸ συνάλλαγμα εἰς τὸ ἄρτιον! Τοῦλάχιστον παρηγοροῦνται, διότι αἱ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ παραγγελεῖαι πληροῦνται εἰς χρυσόν. Κέρδος κὶ αὐτὸ.

ΕΝ ΤΗ ΜΕΣΟΓΕΙΩ

Ο «Π. Λόυδ» ἐν μακρῇ τετρα-
στήλῃ ἄρθρῳ ἀναπτύσσων τὴν ἀ-
ποστολὴν τῆς ρωσικῆς μοίρας τῆς
Μεσογείου ἐν σχέσει πρὸς τὴν
Αὐστρίαν συνάγει ὅτι ἡ μοίρα
αὕτη ἐν πάσῃ περιπτώσει γεννᾷ
μερίμνας διὰ τὴν Αὐστρουγγαρί-
αν. Ἐπομένως πιθανολογοῦσα ὅ-
τι συναθροισμένων ἀποθεμάτων
γαιανθράκων ἐν μαυροβουνιωτι-
κοῖς λιμέσιν ἐνδέχεται ἐν καιρῷ
πολέμου νὰ χρησιμοποίησιν αὐ-
τοὺς ἡ ρωσικὴ μοίρα ἀποφαίνε-
ταιδὲ ὑπερίσθληται τῇ Αὐστρίᾳ
καταρτίσῃ ἰσχυρὸν πλοτοτεχνικὸν
τῶν αὐστρουγγικῶν παραλίων
στόλον δευτέρον νὰ ἀνοικοδομη-
θῶσι τὰ ὀχυρώματα τοῦ δευτέρου
τῆς αὐτοκρατορίας πολεμικοῦ λι-
μένος ἐν τῇ κόλπῳ τοῦ Καττάρου
καὶ συμπληρωθῇ τὸ τῶν σιδηρο-
δρόμων σύμπλεγμα διὰ τῆς ἐπε-
κτάσεως καταλλήλου συνενώσεως
τῶν ἐν Δαλματίας σιδηροδρόμων.

ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΓΟΥΡΚΟΥ

Κατὰ τὰς ἐκ Βαρσοβίας εἰδή-
σιν κατὰστασις τοῦ γενικοῦ διοικη-
τοῦ Γούρκου εἶναι ἀπελπιστική, ὅ-
τι δὲ στρατηγὸς Καμαρόφ διατελεῖ
ὡς ἀναπληρωτὴς. Λέγεται ὅτι εἶναι
ἀπηγορευμένη ἡ δημοσίευσιν πλη-
ροφοριῶν περὶ τῆς ὑγείας τοῦ
στρατηγοῦ Γούρκου.

ΑΥΣΤΡΙΑ ΚΑΙ ΒΑΤΙΚΑΝΟΝ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Ρώμης
ὁ Καρδινάλιος Γκιμβέρτης ἐκοι-
νολόγησε πρὸς τὸν πάπαν περὶ
τῶν σχέσεων μεταξὺ Αὐστρίας καὶ
Βατικανοῦ. Ἀδεται ὅτι ὁ Γκιμ-
βέρτης ἐπεφορτίσθη ἰδιαίτεραν ἀ-
ποστολὴν παρὰ τῇ βιενναίᾳ αὐλῇ.

ΑΘΗΝΑΙ

Τὸ ἱατροσυνέδριον ἐγνωμοδό-
τησε νὰ ἀυξηθῇ εἰς τριήμερον
ἐπιτηρητικὴν κάθαρσιν ἡ εἰκοσιτε-
τράωρος τὸν ἐκ Θεσσαλονίκης προε-
λεύσεως ἐνεκα τῶν ἐν Ἀνδρια-
νουπόλει γενομένων κρουσμάτων.

ΤΟ ΓΗΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Τὰ ἐπόμενα γράφει ὁ «Moniteur
Oriental» τὸ γνωστὸν φύλλον τῆς
Κωνσταντινουπόλεως.

«Ἡ θέσις τοῦ ὑπουργείου Τρι-
κούπη δὲν φαίνεται λίαν σταθερά.
Αἱ ἀμφιβολίαι περὶ τῆς διαρκείας

τοῦ ὑπουργείου ὑφίστανται, καὶ τό-
σῳ μᾶλλον, καθ' ὅσον ὁ κ. Θεοτό-
κης καὶ οἱ φίλοι του, ὡς λέγουσιν,
εἶνε διατεθειμένοι νὰ συμμερισθῶ-
σι τὸν ἀγῶνα τῆς ἀντιπολιτεύσεως.
Ἐν τῶν κυριωτέρων αἰτίων αὐτοῦ
θὰ ἐξήγειρον τὴν κοινὴν γνώμην
κατὰ τοῦ κ. Τρικούπη θὰ ἦτο ἡ
ἀνάμιξις εἰς διαπραγματεύσεις τὰς
ἀναφερομένας εἰς τὰς οικονομικὰς
ὁποθεσεις, μεσαζόντων μὴ παρε-
χόντων τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα.
Προστίθεται ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ἀν-
τικαταστάσεως Ἀδελφῶν τινῶν θὰ
χρησιτεύσῃ ὡς ἀφορμὴ εἰς τὸν κ.
Τρικούπη διὰ νὰ παρατηρηθῇ ἐν πε-
ριπτώσει ἀποτυχίας οικονομικῶν τοῦ
συνδυασμῶν.

ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ ΣΤΑΦΙΔΟΚΑΡΠΟΥ

Ὁ ἐν Ἀδριανουπόλει πρόξενος ὁ-
ποδίων τὴν περὶ τοῦ σταφιδικοῦ
ζητήματος ἐκθέσιν του, ἀναφέρει
ὅτι συνεκάλεσεν εἰς σύσκεψιν τοὺς
αὐτοὺς ἐμπόρους ὅπως ἀποφασίσωσι
περὶ τοῦ ζητήματος ἐκφέροντες τὰς
γνώμας των. Ἀπεφασίσθη δὲ καὶ
κατηρτίσθη συνδικατὸν ἐξ 20 ἐμ-
πέρων σκοποῦν νὰ ἐργασθῇ πρὸς
διάδοσιν καὶ αὐξήσιν τῆς κατανα-
λώσεως τῆς σταφίδος εἰς Βουλγα-
ρίαν καὶ Ἀλβανίαν. Ἐπρότεινε δὲ ὡς
πρόσφορον τρόπον τὴν κατὰ μικρὰς
ποσότητας σταφίδος ἐκλεκτῆς καὶ
εἰς εὐτελεῖς τιμὰς πώλησιν τῆς. ὅ-
πως ὅχι μόνον εἰσαχθῇ, ἀλλὰ καὶ
προτιμᾶται τῆς σμυρναϊκῆς καὶ τερ-
κικῆς σταφίδος. Πρὸς τοῦτο δὲ πα-
ρήγγειλεν εἰς Πάτρας τὸ ἐν λόγῳ
συνδικατὸν τὴν προμήθειαν 10,000
ἐνετικῶν λιτρῶν σταφίδος. Ὁ κ. πρό-
ξενος, ὁ τῶς τελεσφόρως ἐργα-
σθεὶς ὑπὲρ τῆς σταφίδος καὶ ἐπι-
στέλλων τὰς πληροφορίες ταύτας,
συμβουλεύει τὸ ὑπουργεῖον ἵνα ὁ-
μοίᾳ ἐνέργειᾳ καταβληθῇ ἐν Σερ-
βίᾳ, Βουλγαρίᾳ καὶ Ἀλβανίᾳ πρὸς
διάδοσιν τοῦ σταφιδικοῦ προϊόντος.

Η ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΟΙΝΩΝ
ΕΝ ΑΥΣΤΡΙΑ

Ὁ ἐν Βιέννῃ Ἕλλην ἐπιτε-
τραμμένος, σχετικῶς πρὸς τὸ ζήτη-
μα τῆς φορολογίας τῶν εἰς Αὐ-
στρίαν εἰσαγομένων ἑλληνικῶν οἴ-
νων, ἡτις ἐσχάτως παρὰ τὰς συν-
θήκας ἀνίσως ἐτάχθη ὡς πρὸς
τοὺς ἰταλικούς οἶνους, ὀλιγώτερον
φορολογουμένους τῶν ἑλληνικῶν ἔ-
σχε συνέντευξιν μετὰ τοῦ κ. Καλ-
νόκη, ὅστις ὑπεσχέθη ὅτι θὰ δια-
τάξῃ τὰ δέοντα ὅπως ἡ φορολογία

ἐνεργηθῇ συμφώνως πρὸς τὰς συν-
θήκας καὶ μὴ παραβλάπτονται τὰ
συμφέροντα τῶν ἑλλήνων οἰνοπα-
ραγωγῶν, ἐξισουμένης τῆς φορολο-
γίας πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν ἰταλικῶν οἴ-
νων ἐπιβεβλημένην τοιαύτην.

ΧΟΛΕΡΑ ΕΝ ΒΑΡΒΑΡΙΑ

Κατὰ σχετικὰς τηλεγραφικὰς εἰ-
δήσεις ἡ χολέρα ἐνέσκηψεν ἐν Τρι-
πόλει μεταξὺ τοῦ στρατοῦ. Ἡ νόσος
φέρει καθαρὸν χαρακτήρα. Τὸ ἱα-
τροσυνέδριον συνήλθεν ἵνα ἐπιβά-
λῃ κάθαρσιν εἰς τὰς ἐκείθεν πρό-
ελεύσεις.

ΣΥΡΑΤ. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Ἐν τῇ ὑπουργείῳ τῶν
στρατιωτικῶν γίνεται ἐρ-
γασία πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου
περὶ στρατιωτικῆς ἀστυνομίας, ἐπὶ
τῇ βάσει δὲ αὐτῆς συντάσσεται καὶ
ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ὑπουργείου
τούτου. Ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν αἱ κα-
τὰ τὴν προηγουμένην ὑπουργίαν
τοῦ κ. Τσαμαδοῦ γενόμεναι δηλώ-
σεις τῶν ἀξιωματικῶν τῶν διαφό-
ρων σωμάτων, ὅσοι ἐπιθυμοῦσι νὰ
μετάσχῃ τῆς ἀστυνομικῆς ὑπηρε-
σίας καὶ γίνεται ἡ μεταξὺ αὐτῶν
ἐκλογή κατὰ τὰς διαφόρους θέσεις
καὶ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις
τοῦ νόμου, καθ' ὃν οἱ στυνόμενοι πρέ-
πει νὰ εἶνε ἐτεροδημόται, πλην
τῶν ὑπηρετούντων ἐν ἀστυνομίᾳ
τῆς πρωτεύουσας καὶ τοῦ Πει-
ραιῶς.

ΝΕΑ ΤΡΑΠΕΖΑ

Ἀγγέλλεται ἡ σύστασις νέας τρα-
πέζης ὑπὸ τὸν τίτλον Τράπεζα Ἀ-
θηναίων μὲ κεφάλαιον 10 ἑκατομ-
μύρια δρ. ἐν ὧν τὰ 2 12 κατα-
βλήθησαν. Ἐνεργὸν καὶ κύριον μέ-
ρος εἰς αὐτὴν λαμβάνει τὸ τραπε-
ζιτικὸν κατάστημα Α. Καλλέργη,
οὗ ὁ διευθυντὴς μετὰ τοῦ κ. Ιορ-
δανοπούλου ἀναλαμβάνουν τὴν διοί-
κhsιν τῶν δύο σπουδαιοτέρων πρα-
κτορείων αὐτοῦ, τοῦ ἐν Ἀθῆναις
καὶ Πειραιεὶ. Θὰ συστηθῶν δὲ καὶ
παραρτήματα αὐτῆς ἐν Σύρῳ, Πά-
τραις καὶ Βόλῳ. Τῇ εὐχόμεθα ἐ-
πιτυχίαν.

ΞΕΝΟΙ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΟΙ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν
τῆς Ἑλλάδος ἀπέστειλε ἐγκύκλιον
εἰς ἀπάσας τὰς πρεσβείας, παρὰ
τῶν ὁποίων ζητεῖ ὅπως καταστήσω-
σιν γνωστὸν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐ-

τοῦ τὸ προσωπικὸν αὐτῶν καὶ τῶν
καθ' ὧν τὸ κράτος ὑπαρχόντων
προξενίων ἐκάστης δυνάμεως. Αἱ
πληροφορίαι αὗται θὰ χρησιμεύσω-
σι πρὸς κατάρτισιν πίνακος περιέ-
χοντος τὸ προσωπικὸν τῶν ἐν Ἀθῆ-
ναις πρεσβειῶν καὶ τοὺς καθ' ὧν
τὸ κράτος προσέξουσιν τῶν δυνάμεων.

ΕΤΑΙΡΙΑ

Νέα μεταλλουργικὴ ἑταιρία ἐν
Κωνσταντινουπόλει. Συνέστη ἐν Τερ-
κίᾳ νέα βιομηχανικὴ ἑταιρία ὑπὸ
τὴν ἐπωνυμίαν «ἑταιρία τῶν με-
ταλλείων τῆς Κασάνδρας μὲ κεφά-
λαιον 3,000,000 φράγκων. Σκοπὸς
αὐτῆς ἐστίν ἡ ἐκμετάλλευσιν τῶν
στρωμάτων ἀργυροῦχου μολύβδου
καὶ μαγνησίου κειμένων ἐν τῇ
βιλαετίᾳ Θεσσαλονίκης ἐπὶ τῆς ἀ-
νατολικῆς πλευρᾶς τῆς Χαλκιδικῆς,
ἀριθμεῖ δὲ μεταξὺ τῶν ἰδρυτῶν αὐ-
τῆς τὴν Τράπεζαν Κωνσταντινου-
πόλεως, τὴν ἑταιρίαν τῶν μεταλλο-
ργείων Λαυρίου καὶ ἄλλους μεγάλους
κεφαλαιούχους.

Ὁ ἰσολογισμὸς τῆς Τραπεζῆς τῆς
Γαλλίας. Κατὰ τὸν τελευταῖον ἰσο-
λογισμὸν τῆς Τραπεζῆς τῆς Γαλλί-
ας παρατηρεῖται ἐλάττωσις μὲ 94
ἑκατομμ. εἰς τὸ χαρτοφυλάκιον καὶ
ἐκ 2 1/2 ἑκατομμ. εἰς τὰς προκα-
ταβολὰς ἐκ τίτλων.

Ομοίως παρατηρεῖται ἐλάττωσις
ἐξ 29 1/2 ἑκατομμ. εἰς τὸν τρέχον-
τα λογαριασμὸν τοῦ θυμίου θη-
σαυροῦ ἐν ᾧ ἐξ ἐναντίας ἐπῆλθεν
αὐξήσις ἐκ 10 ἑκατομμ. εἰς τοὺς ἰ-
διαίτερους τρέχοντας λογαριασμούς.

ΟΥΓΓΡΟΙ ΠΕΡΙ ΓΑΛΛΙΚΩΝ

Ὁ «Π. Λόυδ», ὁ ἡμιεπιστήμων
διερμηνεύων τὰς γνώμας τῆς οὐγ-
γρικῆς καὶ γερμανικῆς κυβερνήσε-
ως, χαιρεκἀκως διαπιστοῖ τὴν ἐν
τοῖς ρωμανικοῖς ἔθνεσι ταυτόχρονον
ἐκκρηξίν ὑπουργικῶν κρίσεων, θεω-
ρεῖ δὲ τὴν γαλλικὴν ὡς τὴν ἡττον
χαλεπὴν. Φρονῶν δὲ ὅτι ὁ ἐν Γαλ-
λίᾳ πνέων ἀνεμος δὲν εἶναι εὐ-
νοϊκὸς εἰς τὴν διατήρησιν ὑπουρ-
γείων τῶν μετριοπαθῶν, πιστεύει
ὅτι ὅπως δήποτε ὁ Δεδὲλ θὰ πα-
ραμείνῃ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν
ἐνεκα τῶν ἐν Σιάμ καὶ Τουλῶν ἐ-
πιτυχίων.

ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΔΙΑΔΥΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Ἐκ τῶν ἐφημερίδων τῶν Ἀθη-
νῶν ἀνεπιφυλάκτως εἰς ἐκκρηγμὲ

ΨΥΧΩΝ ΠΕΡΙΠΤΥΞΙΣ

III

(συνέχεια καὶ τέλος)

Μεταφέρεται λοιπὸν αὕτη διὰ τῆς
φαντασίας τῆς, ὅσῳ τὸ δυνατόν, ζωη-
ρῶς εἰς τὴν ψυχικὴν ἐκείνου κατάστα-
σιν, ἡτις κατὰ πᾶσαν πιθανότητα κα-
τεῖχε τὸν φίλον τῆς, καθ' ἣν στιγμὴν
αὐτὸς ἔγραφε τὴν ἐπιστολὴν ἐκείνην,
ἀνασκαλεῖται τὰς ἰδίας τῆς νεανικᾶς ἀ-
ναμνήσεις καὶ ἐπωφελεῖται τῆς μονο-
μανοῦς ιδέας τῶν ἀνδρῶν, ὅτι πᾶσαι
αἱ γυναῖκες, αἱ ὁποῖαι τυχὸν δὲν εἶνε
«ζωγράφοι μὲ ἰδιοφυῖαν» πρέπει νὰ
σκοτίζωσι τὸν καιρὸν των μὲ
τὸ κέντημα τῶν παντοφύλων
καὶ ἐξευρίσκει τοιαύτην μίαν ἀπάντη-
σιν, ἡτις κάμνει τὸν φίλον τῆς νὰ
ῥάξῃ ἐντελῶς ἐκ τῆς χαρᾶς καὶ

νὰ καταπεισθῇ ὅτι ὑπάρχει μία μυστη-
ριώδης συμπάθεια τῶν ψυχῶν. Ἠλεκ-
τρικὰ ρεύματα, μυστικοὶ δεσμοί, ψυχι-
κὰ φιλήματα, περιπτύξεις πνευμάτων
καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα ὡραῖα πράγμα-
τα ὑπάρχουσιν!

Καὶ τώρα — τί λέγετε;

Ἐν εὐθύμῳ διαθέσει τῆς ἀπόκρεω ἡ
ἐναλλοιώτως φιλικῶς διακειμένη πρὸς
ὑμᾶς.

Α. Σ.

VI

Τηλεγράφημα

Τῇ κυρίᾳ Σ . . . ὁδὸς Η.

Ἀμέσως μετὰ λήψιν ἐπιστολῆς σας
ἐφωτογραφήθη πρὸς διατήρησιν παρα-
μορφωθείσης ἐκφράσεως προσώπου μὲ
ἐπὶ ἀναγνώσει ἐπιστολῆς. Μετὰ θάρ-
ρους πέμψω ὑμῖν προσεχῶς τὴν νέαν

ταύτην φωτογραφίαν. Παραδοχὴ αὐ-
τῆς παρ' ἡμῖν θεωρηθήσεται ποινὴ ἐκ-
τελεσθεῖσα.

Ταπεινὸν χειροφίλημα παρὰ
τοῦ Ὑμετέρου αἰωνίως δε-
δυσφημισμένου.

X.

Γ. Μουσαῖος

GEORGE HARTWIG.

ΤΟ

ΑΡΧΟΝΤΟΚΟΡΙΤΣΟΝ

(Ἐκ τοῦ γερμανικοῦ)

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

Γ. ΜΟΥΣΑΙΟΥ

Κεφάλ. Θ.

(συνέχεια)

«Καὶ σὺ ἐπίσης!» Οὗτος ἔλαβε τὴν
χεῖρα τῆς καὶ τὴν ἔθλησεν ἐπὶ τῶν
χειλέων του.

«Ἀπὸ τώρα λοιπὸν θὰ ἐρχῃσαι συχ-
νότερα;» ἠρώτησεν αὕτη μὲ τρέμοντα

να παύσαι, πλὴν τοῦ Ἀστεως, ἐγγινεται, τῆς Εὐφημερίδος, ἀκόμη ἀμφοτεροῦς, καὶ τῆς Ἀκροπόλεως δι' εὐνοήτους λόγους. Αἱ λοιπαὶ Παλιγγενεσία, Καίροι, Μηνύτωρ Πρωί, Επιθεώρησις, Ἑλλάς, Εὐφημερίς τοῦ Λαοῦ, Σύνταγματική, Σφαῖρα, Κώδων, Σκρίπ, Κανόν, Ἀριστοφάνης Κῆρυξ, Νεολόγος, Ημερήσια Νέα κλπ οὕτως ἢ ἄλλως πᾶσαι συμφωνοῦσιν εἰς τὴν μόνην, ἥτις ἀπομένει θεραπείαν.

ΟΡΝΣΤΑΙΝ

Καθὰ τηλεγραφικῶς ἡγγέλθη ὁ γάλλος τραπεζίτης καὶ οἰκονομολόγος Μπαρντάκ, μεταβάς εἰς Λονδὸν, συνεννοήθη μετὰ τοῦ ἐκεῖ ὀμίλου τῶν πιστωτῶν, κατ' ἀκολουθίαν δὲ τῆς συνεννοήσεως ταύτης ἐτηλεγραφήθη τῇ Αθήναις κ. Οργανοπώπως ὁρίζεται τῶν διαπραγματούμενων μετὰ τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Τρικούπη.

Η ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Ἡ βουλὴ ἐπανάλαβε τὰς ἐργασίας αὐτῆς. Ἀπὸ τῆς πρώτης συνεδριάσεως ὁ κ. Τρικούπης, πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν, ἐπέβαλε τρία νομοσχέδια ὑψίστης σπουδαιότητος.

Τὰ δύο τῶν νομοσχεδίων τούτων ἀφορῶσιν εἰς τὸ δάνειον κεφαλαιώσεως καὶ εἰς τοὺς φόρους τοὺς προωρισμένους διὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ. Τὸ βασιλικὸν διάταγμα τῆς 30 Μαΐου 1893 περὶ ἐκδόσεως τοῦ δανείου τῶν 100 ἑκατομμυρίων ἀκυροῦται. Μέχρις οὐ εἰδικὸς νόμος κανονίσῃ τὰ ἀφορῶντα εἰς τοὺς προσωρινούς καὶ ὀριστικούς τίτλους τοῦ δανείου τούτου, οἱ κάτοχοι τῶν περὶ ὧν πρόκειται τίτλων ἀπολαύουσι τοῦ ὀρισμένου ἐν αὐτοῖς τόκου καὶ χρεωλυσίου. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τοὺς φόρους τοὺς προωρισμένους εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δανείου κεφαλαιώσεως ἀπὸ τῆς 2)14 Νοεμβρίου, δὲν εἰσπράττονται πλέον εἰς χρυσόν, ἀλλ' εἰς τραπεζογραμμάτια κατὰ τὸν παλαιὸν νόμον.

Τοῦ βασιλικοῦ λόγου καταδικάσαντος τὸ δάνειον κεφαλαιώσεως, νὸ νέον ὑπουργεῖον δὲν ἠδύνατο νὰ σεβασθῇ αὐτὸ περαιτέρω, τοσοῦτ' μᾶλλον, καθ' ὅσον ὁ τρικουπικός τύπος εἶχε καταπολεμήσει αὐτὸ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς. Εἶνε ἀληθές ὅτι ἡ γνώμη τῆς βουλῆς

καὶ τοῦ κοινοῦ ἐν γένει, δὲν ἀποδοκιμάζει τὴν ἀκύρωσιν τοῦ διατάγματος τῆς 30 Μαΐου 1893· πάντες πείθονται σήμερον, ὅτι θὰ ἦτο ἀνωφελές νὰ ἐξακολουθήσωμεν δίδοντες νέους τίτλους πρὸς πληρωμὴν τῶν τοκομεριδίων τῶν παλαιῶν δανείων· τὸ προτιμότερον εἶνε νὰ καταλήξῃ τὸ ταχύτερον εἰς ἀκανόνισιν ὀριστικῇν τοῦ δημοσίου χρέους.

Δὲν εἶνε λοιπὸν ἡ οὐσία, ἀλλ' ὁ τύπος τοῦ ὑπουργικοῦ μέτρου, τοῦ ἀφορῶντος εἰς τὸ δάνειον κεφαλαιώσεως, ὅστις κατεδικάσθη ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ὁ τρόπος, καθ' ὃν ὁ κ. Τρικούπης ἀνέστειλε δι' ἀπλῆς ἐγκυκλίου τὴν εἰσπραξίν εἰς χρυσὸν τῶν φόρων τῶν προωρισμένων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δανείου τῶν 100 ἑκατομμυρίων, θεωρεῖται ὡς αὐθαίρετος καὶ δεικνύων κακὴν πίστιν ἐκ μέρους τῆς ἐλληνικῆς κυβερνήσεως πρὸς τοὺς δανειστάς αὐτῆς. Πρὶν ἢ λάβῃ οἰονόμησις μέτρον ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου τὸ ὑπουργεῖον, λέγουσιν, ὥφειλε νὰ ζητήσῃ τὴν γνώμην τῆς βουλῆς.

Διὰ τὸν οἰκονομικὸν κόσμον, τὸ οὐσιώδες εἶνε, ὅτι ἡ κυβερνήσις ὑποστηρίζει τὴν ἀκύρωσιν τοῦ διατάγματος τοῦ ἀφορῶντος εἰς τὸ δάνειον κεφαλαιώσεως, ὅπως ἔχῃ ἐλευθερίαν νὰ διαπραγματευθῇ συμβιβασμὸν μετὰ τῶν δανειστῶν καὶ λάβῃ οἰκονομικὰ μέτρα δυνάμενα νὰ ἐπενέγκωσι βελτίωσιν τοῦ συναλλάγματος.

Ἡ βουλὴ ἄνευ διακρίσεως κομμάτων εἶνε ἐτοιμὴ νὰ δώσῃ ὀριστικὴν λύσιν εἰς τὸ οἰκονομικὸν καὶ νομισματικὸν ζήτημα. Ἡ διακανόνισις τοῦ χρέους καὶ ἡ βελτίωσις τοῦ συναλλάγματος εἶνε τὰ δύο κύρια σημεῖα, ἐφ' ὧν πάντες εἰσὶ σύμφωνοι. Ὑπολείπεται νὰ μάθωμεν πῶς θὰ κατορθωθῇ τούτο. Ὑπάρχουσι πολλαὶ δυσχερεῖαι, αἵτινες πρέπει νὰ ὑπερникηθῶσιν, οὐδεὶς δὲ δύναται νὰ προῖδῃ ἐν τῇ παρούσῃ στιγμῇ, τὸ τελικὸν ἀποτέλεσμα.

Ὁ κ. Τρικούπης ἀσχολεῖται ἀκόμη εἰς τὸν καταρτισμὸν τῶν σχεδίων του. Θὰ ἐπιτύχῃ τὴν συνδρομὴν τῶν ξένων κεφαλαιῶν ὡς ἐλπίζει; Θὰ περιέλθῃ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπιζητήσῃ τὴν λύσιν τῆς κρίσεως εἰς τοὺς πόρους τοῦ τόπου; Ἡ κοινοβουλευτικὴ πλειοψηφία θὰ ὑποστηρίξῃ αὐτόν, ὅπως φθάσῃ εἰς πέρας; Θὰ ἐγκαταλείψῃ αὐτόν; Ἰδοὺ ζητήματα, εἰ ἂν οὐδεμίαν δυνάμεθα νὰ δώσωμεν ἀπάντησιν, πρὶν ἢ παρέλθωσιν ἡμέραι τινὲς καὶ πρὶν ἢ ἴδωμεν τοὺλάχιστον τὸ τελευταῖον οἰκονομικὸν σχέδιον τοῦ κ. Τρικούπη.

Τὸ τρίτον νομοσχέδιον, περὶ οὗ ὁμιλοῦμεν ἀνωτέρω ἀφορᾷ εἰς τὴν κρί-

σιν τῆς Κορινθιακῆς σταρίδος. Πρόκειται νὰ καταργηθῇ ὁ φόρος ἐπὶ τῆς κατασκευῆς οἰνοπνεύματος, ὅπως ἐπιτραπῇ εἰς τὴν βιομηχανίαν τούτην νὰ μεταχειρίζεται τὰς σταρίδας ὡς πρώτην ὕλην, τοῦθ' ὅπερ ἔβλεπεν ἀπορροφῆσαι τὸ πλεονάζον τῆς ἐσοδείας καὶ ἐπενέγκει βελτίωσιν τῆς ἀγορᾶς.

Ἡ σηζήτης ἐπὶ τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον καὶ ἐπὶ τῶν τριῶν νομοσχεδίων τῶν ἐποβληθέντων εἰς τὴν βουλὴν παρουσιάζουσι κατὰ τὴν ἐδαφὸς εἰς ὅλα τὰ κόμματα, ὅπως ἀναπτύξωσι τὰ οἰκονομικὰ προγράμματα αὐτῶν. Ἀς ἀλπίσωμεν, ὅτι θὰ ἐκλέξωσιν ἐκεῖνο, ὅπερ ἔχει τὴν μέγιστα ἐλπίδα ἐπιτυχίας καὶ ὅπερ ἐμπνέει τὴν μεγαλητέραν ἐμπιστοσύνην.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

ΕΚΛΟΓΗ

Πρόεδρος τῆς Σοβράνιε ἐξελέγη διὰ μετὰ τῆς πλειοψηφίας ὁ τῆς ἐπὶ τῆς παιδείας ὑπουργὸς κ. Ζίβκωβ.

ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΙΑ

Καθὰ γράρουσι τῇ «Πολ. Ἀνταποκρίσει», διαφορὰ ἐγεννήθη μετὰ τοῦ Εὐάρχου καὶ τῆς βουλευτικῆς κυβερνήσεως, ἥτις ζητεῖ προσωρινὸν ἀναπληρωτὴν ἐν Τυρνόβου τοῦ μητροπολίτου Κλήμεντος. Ὁ Εὐάρχος ζητήσας τὴν γνώμην τῶν συνοδικῶν μελῶν ἀποκρίνεται ὅτι ὁ Κλήμης δικαιοδικῶς μένει μητροπολίτης Τυρνόβου, ἐρ' ὅσον ἡ σύνοδος μὴ παύσῃ αὐτόν, προσέτινε δὲ τῇ βουλῇ. Κυβερνήσει νὰ ἐπιτρέψῃ τῇ Εὐαρχίᾳ νὰ συνεννοηθῇ πρὸς τὸν Κλήμεντα ὅπως οὗτος ὀρίσῃ ἐπίτροπον εἰς ὃν ἡ Εὐαρχία μετὰ τῆς συνόδου θὰ ἐμπιστευθῇ τὴν διοίκησιν τῆς ἐπαρχίας. Ἀλλ' ἡ βουλῇ, κυβερνήσις δὲν δέχεται.

ΚΑΘΑΡΣΙΣ

Κατ' ἀπόφασιν τοῦ ἀνωτάτου ὑγειονομικοῦ συμβουλίου αἱ διὰ τοῦ Δουνάβεως ἐκ Ρωμανίας καὶ Αὐστρίας προσελύσεις ὑποβάλλονται ἀπὸς τῆς 19 τρ. εἰς 24ωρον καθάρσιν καὶ ἀπολύμανσιν, αἱ δὲ ἐκ τῶν ρωμανικῶν λιμένων τῆς Μαύρης θάλασσης προσελύσεις εἰς τριήμερον καθάρσιν καὶ ἀπολύμανσιν.

ΚΑΙΝΑ

Πληροφοροῦμεθα ὅτι πρόκειται νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὴν Σοβράνιε νομοσχέδιον περὶ ἐπιβολῆς φορολογίας, δίκην δημοτικοῦ φόρου ἐκ 5 λεβίων δὲ ἑκαστὸν χιλιόγραμμον κατεργασμένου καπνοῦ πρώτης ποιότητος, 2 τῆς δευτέρας καὶ 1 τῆς τρίτης εἰσαγομένου ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν. Τὸ μέτρον τοῦτο οἱ καπνεργοστασιάρχαι θεωροῦσι κατὰστρεπτικώτατον, λέγεται δὲ ὅτι καταβάλλονται προσπάθειαι πρὸς ἀποσόβησιν αὐτοῦ, ἐπεδόθησαν δὲ κατάλληλως καὶ ἀναφοραὶ.

ΔΙΑΘΗΚΗ

Ἡ «Σρομποδά», ἔγραψεν ὅτι ἡ διαθήκη τοῦ κόμητος Χαρτενάου εἶναι γνωστὴ εἰς τέσσαρα πρόσωπα, ἅτινα ὠρκίσθησαν νὰ τηρήσωσιν ἐχεμύθειαν. Τὸ χειρόγραφον τῆς διαθήκης εὐρίσκεται κατεθεθειμένον παρὰ τῇ γνωστῇ δικηγόρῳ Λήγκ, ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ εὐρίσκεται εἰς χεῖρας τοῦ Μεγγές. Ἡ διαθήκη οὐδεμίαν πολιτικὴν ὁμολογίαν ἢ ὑπαιτιγμόν ἔχει, περιορίζεται δὲ ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν τακτοποίησιν τῶν ιδιωτικῶν καὶ οἰκογενειακῶν αὐτοῦ ὑποθέσεων καὶ τῆς περιουσίας αὐτοῦ. Καθὰ φαίνεται, ἐν τῇ διαθήκῃ γίνεται λόγος περὶ λεπτῶν οἰκογενειακῶν ζητημάτων ὡς καὶ περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς χήρας τοῦ πρίγκηπος, καὶ τούτου ἕνεκεν δὲν θὰ ἐπιτραπῇ ἡ δημοσίευσίς τοῦ κειμένου τῆς διαθήκης. Αὕτη περιέχει ἐπίσης καὶ τὰς θελήσεις τοῦ πρίγκηπος ἀναφορικῶς πρὸς τὴν περιουσίαν αὐτοῦ ἥτις κατὰ τὰς πληροφορίας ἐπιστηθίου αὐτοῦ φίλου, εἶναι λίαν μετρία. Ἐν τοῖς βιβλίοις τοῦ πρίγκηπος εὐρέθησαν ἐπίσης λίαν ἐνδιαφέρονται σημειώσεις περὶ διαφορῶν ἐπεισοδίων τοῦ βίου αὐτοῦ, γραφεῖσαι ἰδιοχείρως ὑπὸ τοῦ Βάτερμπεργ. Τὰ βιβλία ταῦτα εὐρίσκονται ὑπὸ τὴν κατοχὴν τῆς χήρας αὐτοῦ καὶ φυλάσσονται ἐπιμελῶς.

ΕΚΛΟΓΗ

Εξελέγη ὡς Δήμαρχος τῆς μικροσκοπικῆς Μεσημβρίας ὁ κ. Αναγνώστης Λασκαρίδης λείψανον τῶν γενναιοφρόνων ἐκείνων Μεσημβριανῶν, ἡ ἑλληνιστῶν τῶν ὁποίων καθ' ἑκάστην γίνεται ἐπαισθητὴ, πάρεδρος δὲ ὁ κ. Γεώργιος Μπαλάσης.—Ἡ ἐκλογὴ εἶνε ἐπιτυχιστὴ καὶ συγχάρομεν τοῖς ἐν Μεσημβρίᾳ ὁμογενέσιν.

χείλη.

«Επὶ τοῦ παρόντος ἔχω λίαν προσεχῶς νὰ κάμω τὰς ἐξετάσεις μου διὰ νὰ γείνω πάρεδρος», εἶπεν οὗτος μειδιῶν.

«Καὶ ἔπειτα;»

«Ἐπειτα εἶμαι ἐλεύθερος· ἔπειτα δυνάμεθα πάλιν συχνὰ νὰ φλυαρώμεν περὶ τῶν παιδικῶν μας χρόνων—ἀν τοῦτο σοὶ εὐχαριστῇ.»

Αὕτη ἐνευσεν εἰς τὰ ὧτά της ἡκούετο καὶ πάλιν ὁ ἀρχαῖος ἐκεῖνος ἡδὺς ψιθυρὸς τῶν κλώνων τῆς ὀξύας. Ἐνόμιζεν ὅτι ἔδλεπεν εὐχάριστόν τι ὄνειρον, ὅπερ τὴν καθίστα εὐτυχῇ. Καὶ ἐν τῇ μακαρίῳ ἐκείνῳ ὄνειρῳ ἐστήριξε τὴν κεφαλὴν της ἐπὶ τῶν ὤμων τοῦ Ρόλφ.

Οὗτος τὴν ἐνηγκαλίσθη, ἡσθάνετο ἡδονικῇν φρικίαν.

Αὕτη τῇ ἐφαίνετο αἰνιγματώδης, ἀκατανόητος—γνωστὴ καὶ συγχρόνως ἐντελὴς ἄγνωστος.

«Μαρία ψάλλεις ἀκόμη;» ἠρώτησεν οὗτος κύπτων ὑπεράνω τοῦ ὤχρου της προσώπου. «Θὰ μοι τραγῶδῃς ἐν ᾧσμα—πρὸς εὐχαρίστησιν;»

Αὕτη ἀνηγέρθη βιαίως. Ἦτο κανεὶς ἐδῶ; ἠρώτησεν αὕτη καὶ ἔδλεπε περὶ ἑαυτὴν τεταραγμένη.

«Οχι!» εἶπεν οὗτος σφόδρα ἐκπλαγεῖς. «Καὶ πρὸς τί ἡ ἐρώτησις;

«Δὲν δύναμαι»—αὕτη προσέδλεψεν ἐν στενοχωρίᾳ πρὸς τὰ κάτω — «δὲν δύναμαι νὰ καταπνίξω αἰσθημά τι, ὅτι πλησίον μου, ὑπεράνω μου ἵστατό τι ἐνοχλητικόν.» Ἐνεθυμήθη τὸ τρομερὸν ὄνειρον, ὅπερ εἶδεν ἐν τῇ πατρικῇ οἰκῇ καὶ ἀνεπινάχθη σύσσωμος. «Δὲν γνωρίζω ποῖος ἢ τί ἦτο τοῦτο» ὡ μὴ

γελᾷ. Δὲν λέγω ὑπερβολὰς. Συχνὰ ἐν καιρῷ νυκτὸς ἐνφ κοιμῶμαι ἀνατίνασσομαι, ὡς νὰ με συλλαμβάνη κανεὶς.»

«Καὶ ὁ σύζυγός σου;» ἠρώτησεν ἐκπληκτος ὁ Ρόλφ.

«Αὐτὸς δὲν γνωρίζει τίποτε περὶ τοῦτο. Καὶ, παρακαλῶ, μὴ τῇ εἰπῇ τίποτε. Οὗτος φοβεῖται πολὺ, καὶ τοῦτο με βασανίζει ἐπὶ περισσώτερον.» Λέγουσα ταῦτα ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον.

Οὗτος δὲν τὴν παρηκολούθησεν. Ὁ ἀλλόκοτος ἐκεῖνος φόβος τῇ ἐφαίνετο ὅτι ἔβλεπε νὰ μεταδοθῇ καὶ εἰς αὐτόν. Τὸ λαμπρὸν κυανοῦν διωράτιον τὸν ἐστενοχάρει. Τὰ καταβιβασμένα παραπετάσματα τοῦ ἀφίμουν τὴν ἐλευθερὰν ἀναπνοήν. Ἡ εὐωδία τῶν ἐν διαφύροις ἀνθοδοχείοις ἀνθέων ἐπέβη τὸ στήθος του. Τί ἦτο τὸ αἰθέριον ἐκεῖνο

ὅπερ περιέβαλλε τὴν νεαράν ἐκείνην γυναῖκα; Ποία ἦτο ἡ ἀπ' αὐτῆς πηγάζουσα δύναμις;

Ελαφρὸν ἐπιφώνημα φόβου τῆς Μαρίας τὸν ἔκαμε νὰ ἀνατιναχθῇ.

Ὁ Βαλέριος Καρίσιος ἵστατο μετὰ τῶν παραπετασμάτων τῆς θύρας. Τώρα ὠρμησεν οὗτος πρὸς τὴν Μαρίαν, ἐνφ συγχρόνως ὑπεκλίνετο πρὸ τοῦ Ρόλφ.

Αὕτη τῇ ἔτεινε τὴν χεῖρα. «Μὲ ἐτρόμαξες» δὲν σὲ ἡκουσα πότε εἰσιλθες.»

«Εἰσι εἶνε, ὅταν κανεὶς ὄνειρεύηται» ἀπῆλθον οὗτος χαριεντιζόμενος καὶ φιλῶν τὴν παρειάν της. «Ρόλφ, δὲν θὰ φύγῃς βέβαια ἀμέσως, εὐθὺς ὡς ἴλθον;»

(ἀκολουθεῖ)

ΜΟΝΑΣΤΕΡΙΑΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ.

Κατὰ τὴν τελευταίαν πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐσωτερικῶν τῆς Τουρκίας ἐπισκεψὶν τοῦ, ἡ Α. Θ. Π. διελέχθη περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ Ἀγίων Τόπων ὑπομνήματος σχετικῶς πρὸς τὸ μοναστηριακὸν ζήτημα εἰς τὰς μεγάλας Δυνάμεις.

Ἐκ τῶν ἐν ταῖς ἀρχαῖς τοῦ Πατριαρχείου ἐγγράφων ἐξάγεται, ὅτι πλέον ἢ ἅπασι αἱ Ἐκκλησίαι καὶ οἱ Ἅγιοι Τόποι ἀπετάθησαν ἀπ' εὐθείας περὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος εἰς τὰς Μεγάλαις Δυνάμεις. Διὰ τὴν Α. Θ. Παναγιότης δὲν πράττει τὸ αὐτὸ καὶ σήμερον; Ἡ μήπως θέλει διὰ τοιαύτης ἀνεξηγήτου ἀποχῆς νὰ στερήσῃ τὴν Ἐκκλησίαν ἀρχαῖον δικαίωμα τοῦ συνεννοεῖσθαι ἀπ' εὐθείας μετὰ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων ἐπὶ παντὸς ζητήματος. Ἡ Ἐκκλησία Φαναρίου, ἀποτελοῦσα μέρος τοῦ δημοσίου δικαίου τῆς Εὐρώπης, ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦτο καὶ ἐποίησεν πάντοτε χρῆσιν αὐτοῦ συνετῇ. Χθὲς ἐπὶ καὶ πρῶτην διαπραγματεύθη ἡ Ἐκκλησία ἀμέσως μετὰ τῆς Αὐστριακῆς Κυβερνήσεως τὸ ζήτημα τῆς Βοσνίας καὶ Ἑρζεγοβίνης, χωρὶς νὰ μεσολαβήσῃ ἡ Πόλις. Πρὸς τινοῦ γὰρ ἐπὶ τὴν Πόλιν ἐν οὗ θέοντι περὶ πολλὰ περισπωμένην καὶ περὶ πολλῶν ἄλλων ἀναγκῶν τοῦ ὁριζοῦ πλεωρόματος ἔχουσιν ν' ἀσχοληθῇ; Ἀς μὴ λησμονώσιν οἱ ἐν ταῖς Πατριαρχείαις, ὅτι ἄλλοτε οἱ Πρεσβευταὶ τῶν ἐξῶν Δυνάμεων, ἐρχόμενοι εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐκδιέζον ἰδίᾳ συστατικά γράμματα τῶν Κυβερνήσεων τῶν πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, ἀπαρριπτικῶς ὅπως παρὰ τῇ Ἀρχιεπισκόπῳ Παλαιᾷ Ρώμης διώριζον καὶ διορίζουν ἰδίους πρεσβευτάς.

Θὰ δοξάσῃ τὴν πατριαρχίαν τοῦ Νεόφυτος ὁ Πῶς, ἂν ἐπιμείνῃ ἀρμοδίως νὰ ἐπαναληφθῇ μὲν τὸ ἀρχαῖον ἐκεῖνο σύστημα, καὶ ὁ προσήγον τῇ Ἐκκλησίᾳ οἱ πρεσβευταὶ ἰδία συστατικά γράμματα, ἀξιώσῃ δὲ παρὰ τῶν αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν νὰ διορίσωσιν ἰδίους ἐν Φαναρίῳ πρεσβευτάς, εἰ δυνατόν δὲ κληρικῶς, ὥστε νὰ ὑπάρχῃ οὕτω εἶδος διαρκοῦς Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἐν Φαναρίῳ.

„Δ. Μνήμων“.

ΤΟΥΡΚΙΑ

Ἐξ Ἀδελφῶν ἀνηγγέθη ὅτι πρὸ 15 ἡμερῶν ἀφίκετο ἐκεῖ ἐξ Ἰωαννίνων ὁ ἀρχηγὸς τῆς χωροφυλακῆς (Αλάρμπεης) μετὰ ἰσχυρὰς δυνάμεως στρατιωτικῆς ἐξ ἱππέων καὶ πῆζων. Ἀμα ὡς προσήγγισεν εἰς Ἀδελφῶνα περιέζωσε τὴν πόλιν καὶ ἀπέκλεισε τοὺς κατοίκους. Οὐδεὶς ἐγίνωσκε τί συνέβαινε καὶ ποίος ὁ λόγος τοῦ τοιοῦτου ἀποκλεισμοῦ. Οἱ κάτοικοι ἔσπευσαν εἰς τὰς οἰκίας τοῦ Νισὰτ πασᾶ καὶ Σουρεγιά Βέη ἵνα πληροφορηθῶσι παρ' αὐτῶν τὰ διατρέχοντα, αἵτινες ὑπετίθετο ὅτι, ὡς ἐκ τῆς ὑψηλῆς θέσεώς των, ἐγνώριζον τὸ μέτρον τοῦτο τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως. Μετ' ἀπορίας ὅμως ἤκουσαν ὅτι οἱ δύο οὗτοι ἀδελφοὶ ἀπῆλθον εἰς Ἰταλίαν ἔνθ' ὅτε ἀπαρηγόρητοι ἐκ τῆς ἀπελπισίας ἐπέστρεφον εἰς τὰ ἴδια ἄλλοι μὲν τούτων συνελέγησαν καὶ ὅδον, ἄλλοι δὲ ἐξ αὐτῶν τῶν οἰκίων τῶν ἀπῆλθον εἰς τὰς φυλακάς.

Ο Νισὰτ πασᾶς καὶ Σουρεγιά βέης ἔμαθον ἐγκαίρως παρὰ τινων φίλων των ἐξ Ἰωαννίνων ὅτι εἶχεν ἀποφασισθῇ ἡ σύλληψις των καὶ ἐδραπέτευσαν εἰς Ἰταλίαν. Ἐκεῖθεν λέγεται ὅτι ἐτηλεγράφησαν πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Σουλτάνον ὅτι ἐδραπέτευσαν ἐξ Ἀδελφῶν ὅπως διαφύγῃ τὸν ἐξουτελισμὸν τοῦ νὰ συλληφθῶσι καὶ δέσμοι ἀχθῶσι εἰς τὰς φυλακάς καὶ μεταβαίνουσιν εἰς Κωνσταντινὴν ἵνα αὐτοπροσώπως ὑποβάλωσι τὰ σέβη των εἰς τὴν Α. Μ. καὶ ὑποδηλώσιν εἰς οὐρανὸν ὅτι οὗτος διατάξῃ ἀνάκρισιν. Οἱ δραπέτευσαντες μεγάλῃ ἐξασκούν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν Ὀθωμανῶν καὶ τῶν Χριστιανῶν εἰς δὲ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν κατέχει ὑψηλὴν θέσιν ἐν Κωνσταντινῇ, εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ Κράτους, καὶ ἀπολαύει τῆς εὐνοίας τοῦ Σουλτάνου.

Ὁ φεγὼν Νισὰτ πασᾶς εἶνε ἀνὴρ πολλῆς παιδείας. ὁμιλεῖ πηλὰς εὐρωπαϊκῆς γλώσσας καὶ συχνάκις ταξιδεύει εἰς Ἰταλίαν καὶ Εὐρώπην. Ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις ἀποπολλοῦ χρόνου κατέστησε τὰ παρὰ τῆς Ἡπείρου κέντρον πολιτικῆς ἐνεργείας καὶ προσηλυτισμοῦ καὶ προσπαθεῖ νὰ δημιουργήσῃ ἀ-

νὰ τὴν Ἡπείρον ἐπιρροὴν καὶ ἐγείρῃ ἡμέραν τινὰ ἀξιώσεις ἐπὶ τῆς χώρας ταύτης. Ἡ ἐνεργεία τὴν ὁποίαν καταβάλλει πολλάκις παρετρήθη. Δὲν φεῖδεται πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον οὐδεμίαν θυσίαν, οὔτε χρήματος ὑπερδιασπείρεται ἀφρόνως πρὸς ἀλλεῖαν ὁπαδῶν. Πιστεύεται ὅτι πολλοὺς διὰ τοῦ χρυσοῦ προσέκλυσεν ἐκ τῶν Ὀθωμανῶν εἰς τὰ δίκτυα τῆς πολιτικῆς αὐτῆς καὶ ὁσημέραι ἐπεκτείνεται ὁ κύκλος τῶν προσηλυτῶν. Μεταξὺ τῶν σαγηνευθέντων θεωροῦνται καὶ ὁ Νισὰτ πασᾶς καὶ Σουρεγιά βέης. Καὶ ἄλλοτε ἡ Αὐτοκρατορικὴ κυβερνήσις ἔλαβε ἀφορμὴν νὰ ἀσχοληθῇ περὶ αὐτῶν ἐν σχέσει πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο ἀλλ' ἐλέχθη τότε ὅτι πάντα προήρχοντο ἐκ διαβολῆς καὶ μακάμη τινος ὑποστηριζομένου ὑπὸ τοῦ γεν. Διοικητοῦ Ἰωαννίνων ὃν κατέτρεχεν ὁ Νισὰτ πασᾶς. Τότε μεταξὺ ἄλλων εὐρέθη ἐπισκεπτήριον ὑψηλοῦ διπλωματικοῦ προσώπου τῆς Ἰταλίας, ὅπερ προσηγόρευε τὸν Νισὰτ πασᾶ διὰ τοῦ τίτλου „principe di Valona“ (—ἡγεμόνα τῆς Ἀδελφῶν). Τὸ ἐπισκεπτήριον τοῦτο ἐλέχθη ὅτι ἐφυλάσσετο ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ Ἰωαννίνων καὶ ἐχρησιμοποιεῖτο νῦν. Καὶ αὐτὰ δὲ τὰ εἰς Εὐρώπην ταξιδία ἐσχετίσθησαν πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ ἐθεωρήθησαν ὡς οὐχὶ ἐντελὲς ξένα ποιάς τινος πολιτικῆς σημασίας.

ΔΙΑΤΡΙΒΗ

ΝΕΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΓΛΩΣΣΑ

Δὲν εἶναι πλέον ἡ βολοπούκειος, ἀλλ' ὀνομάζεται ἐσπεράντο. Οἱ ἐφευρέται ἰσχυρίζονται ὅτι δύναται νὰ χρησιμεύσῃ οὐ μόνον εἰς ἐμπορικὰς συναλλαγὰς, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς διεθνεῖς, ἐπιστημονικὰς καὶ λαϊκὰς σχέσεις, οὕσα προσέτι κατάλληλος καὶ διὰ τὴν ποίησιν καὶ τὸ ἄσμα! Τὸ λεξικὸν τῆς ἐσπεράντας ἀποτελεῖται ἐκ λέξεων, τῶν ὁποίων τὰ τρία τέταρτα γνωρίζει σχεδὸν πᾶς Εὐρωπαῖος. Ἡ γραμματικὴ τῆς ἐχειμὸνον 16 κανόνας, καταργήσασα τὸ πολυθρόλλον. Οὐδεὶς κανὼν ἀνεῖ ἐξαιρέσεως. Ἐδῶ οἱ κανόνες ἐξαιρέσεις δὲν ἔχουν. Τὸ κυ-

ριώτερον, τὴν γραμματικὴν μανθάνει τις ἐντὸς ἡμισείας ὥρας καὶ τὴν γλῶσσαν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν.

Θαυμασία εὐεργεσία διὰ τὴν ἀνθρωπότητα· ἀλλὰ μὴ καὶ ἐδῶ ἀποδειχθῇ «ἀνθρακες ὁ θησαυρὸς».

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιῶνται οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ὅτι ἐν τῇ ἐνταῦθα καταστάσει ἀποικιακῶν τῶν κ. κ. Νικολάου Χ. Θεοδώρου καὶ Σ. ας ἐκομίσθη μεγάλη ποσότης κιβωτίων ΚΟΝΙΑΚ τοῦ πρώτου ἐν Ἑλλάδι ἐργοστασίου τοῦ κ. ΑΓΓΕΛΟΥ Π. ΚΑΜΠΑ, καὶ δέον ν' ἀπευθύνωνται διὰ πᾶσαν αἴτησιν εἰς τὸ εἰρημένον κατάστημα ἀποικιακῶν. Αἱ τιμαὶ τῶν ΚΟΝΙΑΚ εἰσὶν εὐθηνώταται καὶ ἐκτὸς παντὸς συναγωνισμοῦ.

ΑΓΓΕΛΙΑ

Ὁ ἐν Φιλιππουπόλει κ. Χρήστος Ν. Καζάζης μετεκόμισε τὸ ἀρχαιότερον τῶν καταστημάτων του κατὰ τὴν ὁδὸν ΚΑΖΑΣΙΚΑ παραπλεύρως τῇ καταστάσει τοῦ κ. Κ. Σαμουήλ ἀριθ. 1245 ὑπὸ τὴν ἐπωνομίαν:

«ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ»

Τὸ κατάστημα τοῦτο ἐπλουτίσθη διὰ νέων εἰδῶν φιλοκαλίας καὶ νεωτερισμῶν, πωλεῖ δὲ εἰς τιμὰς «ΛΙΑΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΣ».

1—3

«ΕΡΜΗΣ»

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΜΕΤΟΧΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΝ ΒΑΡΝΗ.

Ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἐταιρίας φέρει εἰς γνῶσιν ὅτι ἐκτίθενται πρὸς ἐγγραφὴν

300 ΜΕΤΟΧΑΙ

Αἱ ἐγγραφαὶ γίνονται παρὰ τῇ Διευθύνσει τῆς Ἐταιρίας.

Ἐν Βάρνῃ τῇ 10-ῃ Νοεμβρίου 1893.

(Ἐκ τοῦ γραφείου

Τῆς Διευθύνσεως

(2—3)

(7) ΠΑΡΑΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΟΥ» (7)

ΜΗΤΡΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΓΟΝΗ

Τὴν ἐσπέραν τῆς τετάρτης ἡμέρας μετὰ τὴν ἀσθένειαν τοῦ Εὐδ.—ὁ ἰατρὸς μόλις πρὸ ὀλίγου εἶχεν ἀναχωρήσῃ—συνήντησεν ἡ Φρέδα τὴν μητριάν ὅλως τυχαίως εἰς τὸ πρόθυρον τῆς κλινικῆς. Ἡ νεαρὰ κόρη ἐτρόμαξεν αἰρνιδίως. Πῶς ἡδυνήθη ὁ βραχὺς χρόνος τοῦ παθήματος νὰ μεταλάβῃ τὸ ἀνθηρὸν πρόσωπον τῆς ὡραίας γυναικός! Μὲ τὰς τελλιμμένας, φηρὰς παρεῖς, τοὺς ὀφθαλμοὺς τοβολαμένους ὑπὸ δακρύων καὶ μὲ βῆμα ἀσταθές, ἐβιάζετο διὰ τοῦ διαδρόμου. Καταβληθεῖσα ὑπὸ τῶν αἰσθημάτων τῆς ἡ Φρέδα τὴν ἀνεχάισεν.

Ω, μαρὰ νὰ μὴ ροβήσῃ τόσῳ

πολὺ—καθ' ὅσον ἡ διρθερίτις λαμβάνει τόσῳ συχνὰ καλὴν ἐκβασιν. Ὁ ἀγαπητὸς θεὸς Θὰ βοηθήσῃ! Ὑπεψύρισε μὲ ἡμίπνικον φωνήν.

Μὲ βλέμμα εὐγνωμοσύνης, ἀλλ' ἀποφεύγουσα πᾶσαν ἐγγυτέραν ἐπαρὴν μετὰ τῆς θυγατρὸς, ὑπεχώρησε πεποδισμένη ἡ κόμησα καὶ ἀπῆντησε μελιχίως καὶ φιλικῶς.

Ὑποφέρει φοβερά ὁ γλυκὺς, μικρὸς μου ἄγγελος· ὁ πυρετὸς εἶναι σοβαρὸς καὶ διαρκὴς πρέπει νὰ ἀνανεώνεται ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ὁ πάγος. Μόνον ὑπὸ τῆς χειρὸς μου δέχεται νὰ ἐπιχρήται ὁ λαιμὸς του—καὶ ἐμὲ σχεδὸν με ἐγκαταλείπουν αἱ δυνάμεις!—Ἀπὸ τεσσάρων νυκτῶν δὲν ἐκλείσα καθ' ὅλου τοὺς ὀφθαλμοὺς. Ὁ Θεὸς νὰ μοι εὐσπλαχνισθῇ! Σοὶ εὐχαριστῶ, ἀγαπητόν μοι τέκνον διὰ τὰ συλλυπητήρια.

Ἦτο περίπου μεσονύκτιον, καὶ

ἐν τῇ οἴκῳ οἱ πάντες πρὸ πολλοῦ ἐκοιμῶντο βαθέως.

Μὲ φέγγουσαν λαμπάδα εἰς τὴν χεῖρα καὶ περικεκαλυμμένη τὰ εὐμήκη αὐτῆς μέλη μετὰ τινος ὀδύνης κατῆλθεν ἡ Φρέδα τὴν κλινικὰ ἀπὸ τοῦ ἄνω ὀρόφου καὶ ἤνοιξε τὴν θύραν τοῦ ἀσθενοῦς. Ὁ νυκτερινὸς λύχνος ἔρριπτε μόνον ἀμυδρὸν τι φῶς εἰς τὰ πέριξ, ἀλλ' εἰς τὴν ἀμαυρὰν ἐκείνην λάμψιν παρετήρησεν ἡ Φρέδα, ὅτι ἡ μητριὰ τῆς καταβληθεῖσα ὑπὸ τῆς φυσικῆς καὶ ψυχικῆς κοπώσεως ἐξηπλώθη ἐπὶ τινος καθέκλας καὶ ἐκοιμάτο βαθέως.

Ἐμρροντις ἐπλησίασε πρὸς τὴν κλινὴν τοῦ μικροῦ ἀσθενοῦς. Οὐτὸς ἐξέβαλλεν ἐλαφροὺς στεναγμοὺς καὶ μετὰ τρόμου ἀνύψου τὰς χεῖράς του, ἐνφ' ἰδιάζοντες, ἡμίπνικοι τόνοι ἀνῆρχοντο ἀπὸ τοῦ τρυφεροῦ τοῦ στήθους. Ἡ μικρά του κεφαλὴ ἐπύρεσσε σφό-

δρα καὶ ἦτο αὐχμηρά.

Πάγους ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ ἐπιχρίσεις, εἶχεν εἰπεῖ ἡ μαρὰ—ταῦτα ἐνεθυμήθη ἡδὴ ἡ Φρέδα. Παντοδύναμε Θεέ, ἂν ἡ μήτηρ, ἡ δυστυχὴς ἐξηγλημένη, ἐκοιμάτο ἡδὴ ἀπὸ πολλοῦ—ἀνύποπτος, καὶ παρέλειπε νὰ κάμῃ τι εἰς τὸ ἡγαπημένον τῆς τέκνον, τὸ ὁποῖον ἐπρεπε νὰ γείνη;

Ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ ἐπρομηθεύθη ἡ Φρέδα τὰ ἀπαιτούμενα καὶ κατάρθωσεν, ὥσει ὁ οὐρανὸς νὰ παρεῖχε δυνάμεις εἰς τὰς τρεμύσας χεῖράς τῆς, νὰ ἐκπληρώσῃ παρὰ τῇ ἐγκαταλειμμένῳ ἀδελφῇ τῆς τὰ χρεὴ Σαμαρίτιδος. Καταφανῶς ἀνακουφισθεῖσα ἐκκλινεν ἀμέσως ἡ ξανθοπλόκαμος κεφαλὴ τοῦ παιδὸς ἐπὶ τοῦ προσκεφαλαίου. Τώρα ἀνεγνώρισεν ὁ Εὐδὸ καὶ τὴν ἀδελφὴν του καὶ τῇ προσεμεΐδιασε γαλήνιος καὶ εὐγνώμων. ἀκολουθεῖ